

LUMAGICA

SOMIA AMB UN MÓN
DE LLUMS I COLORS

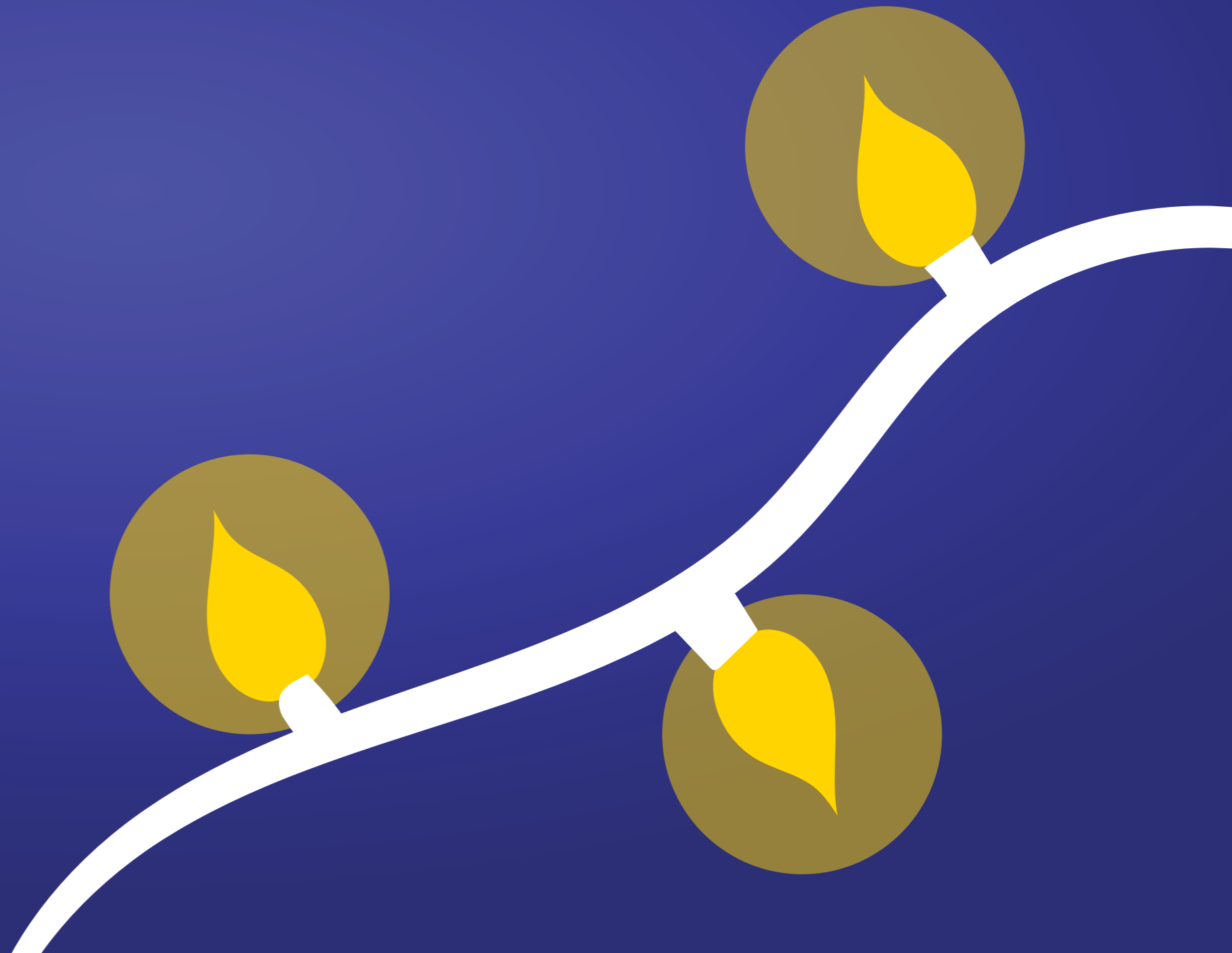
EL CONTE DE LUMAGICA

Al Max no li agradava l'hora d'anar a dormir perquè tenia por a la foscor. Per això trigava molt rentant-se les dents o preparant la motxilla per a l'endemà.

Un dia, la seva àvia li va explicar un truc. «És normal que tinguis por perquè quan tot és fosc i no ens hi podem veure, la imaginació s'inventa el que ens envolta. Així que quan et quedis a les fosques, tanca els ulls ben fort. Imagina que la llum està encesa i la teva imaginació crearà coses boniques i divertides».

En Max va entrar al llit i va apagar la llum. Es va abraçar al seu peluix preferit, la Lumi, una cuca de llum molt suau, i va tancar els ulls. La va estrènyer fort, molt fort, per a posar en pràctica el truc de l'àvia. Després d'una estona tancant els ulls ben fort, continuava veient-ho tot fosc. I si els obria, estava més fosc encara. Així que va pensar que el truc de l'àvia no funcionaria.

Però de sobte, petites espurnes van començar a centellejar. Apareixien i desapareixien. Es va abraçar molt fort a la Lumi, i va tancar encara més fort els ulls.

De sobte, les llums es van fer més brillants i no van desaparèixer. Eren de colors: blaus, vermelles i grogues. Va pensar en més colors i van aparèixer llums taronges, liles i verdes. Després les roses, les turqueses i les marrons. Tot estava il·luminat, de molts colors, i en Max ja no tenia por perquè no estava fosc.

Com per art de màgia, les llums es van col·locar als costats i van deixar espai al centre, tot creant una espècie de túnel. Era un túnel fosc, no es veia el que hi havia a l'altre costat. En Max no hi volia entrar. Però de sobte va escoltar una veueta:

—Anem, Max. Vine. No tinguis por. Segur que a l'altre costat ens esperen aventures fascinants.

En Max no podia creure-s'ho. La Lumi es movia i parlava. Ja no era un peluix. Però el túnel estava fosc i a ell li feia por la foscor. Així que no es va decidir a creuar-lo amb la Lumi, i llavors el seu pare el va despertar.

—Va, Max. És hora d'aixecar-se.

Camí de l'escola, el seu pare li va dir:

—Has dormit tota la nit sense despertar-te, Max. Estaves molt cansat?

En Max no li va explicar que havia estat a punt d'entrar a un túnel envoltat de llums de colors amb el seu peluix Lumi. Quan va obrir els ulls, la Lumi havia tornat a ser una cuca de llum de peluix que no parlava ni es movia.

Així que, al cotxe, va tancar els ulls de nou, molt fort, perquè apareguessin les llums, el túnel i la Lumi. Però no va funcionar perquè era de dia i no estava fosc.

AMÈRICA DEL NORD

Quan va arribar la nit de nou, en Max es va ficar al llit sense cap queixa. Ja s'havia rentat les dents i preparat la seva motxilla per a l'endemà, i va apagar la llum sense que la seva mare li hagués de dir moltes vegades que era tard i que ell havia de dormir per a aixecar-se descansat l'endemà.

Estava tot fosc i en Max es va abraçar a la Lumi, va tancar els ulls molt fort, i va pensar en les llums. Al cap d'una estona, tot estava il·luminat de molts colors de nou, i de seguida va aparèixer el túnel fosc. Aquesta vegada en Max va saltar del llit i va seguir el camí que la Lumi il·luminava volant al seu costat.

—Ja ho veuràs, trobarem coses molt boniques a l'altre costat del túnel, Max. A més, mira, el túnel es va il·luminant a mida que avancem, així que no has de tenir por. Anem junts.

Cada vegada s'acostaven més a la llum del final del túnel, sense veure encara el que trobarien, i de sobte van aparèixer en un bosc molt, molt gran.

—Mira, Max! És el parc Yellowstone! Quins arbres tan alts!

En Max mirava cap amunt i gairebé no arribava a veure el cel, de tan alts que eren els arbres.

—Mira, Lumi! Un avió!

—Això no és un avió, Max. És una àliga. Sembla un avió quan desplega les ales, oi?

En Max es va espantar en escoltar un udol, però la Lumi li va dir que era un coiot que cridava als seus amics des de l'alt d'una muntanya.

Tot estava en silenci i s'escoltava el vent moure les fulles dels arbres. Era una sensació nova per a en Max. Sense el soroll dels cotxes o les motos que van per la ciutat.

Un moment, on està la Lumi? En Max temia haver-se quedat sol, però va escoltar de sobte uns sons i va veure que la Lumi estava volant al voltant d'un os Grizzly.

—Quina passada que els animals estiguin en llibertat aquí, oi Max? Quan anem al zoo no puc jugar amb ells!

—Ves amb compte, Lumi. És un os de debò!

—Jo també sóc una cuca de llum de debò al teu somni, Max.

AMÈRICA DEL NORD

SABIÉS QUE...

El parc de Yellowstone té gairebé 9.000 quilòmetres quadrats de muntanyes, rius, canons i cataractes. Però és famós, a més, pel seu guèisers.

El més conegut és el guèiser Old Faithfull, que expulsa aigua cada 90 minuts durant un període de 5 minuts, i aconsegueix entre 55 i 75 metres d'altura.

Un guèiser és un tipus especial de font hidrotermal que emet periòdicament una columna d'aigua calenta i vapor a l'aire.

AMÈRICA DEL SUD

A la nit següent, en Max es va ficar al llit encara més aviat que la nit anterior. Tenia moltes ganes de tornar a entrar al túnel. Aquesta vegada van arribar a l'Amazones.

—Aquest és el bosc més gran del món, Max. És tot verd. Respira profundament i agafa aire. És l'aire més net de tot el planeta.

La Lumi tenia raó. Semblava que allà era més fàcil respirar.

—Quina por, Lumi! He vist un ocell enorme amb un bec molt gran de color groc.

—És un tucà, Max! Estira el braç i veuràs com es posa a sobre teu.

Max li va fer cas a la Lumi, i el tucà es va posar al seu braç. Tenia les plomes molt negres, però ressaltava el bec groc, gran i corbat cap avall.

—I allà hi ha un lleopard. Amagat entre les fulles.

—És un jaguar, Max! Però no et farà res. Estem al teu somni, recordes?

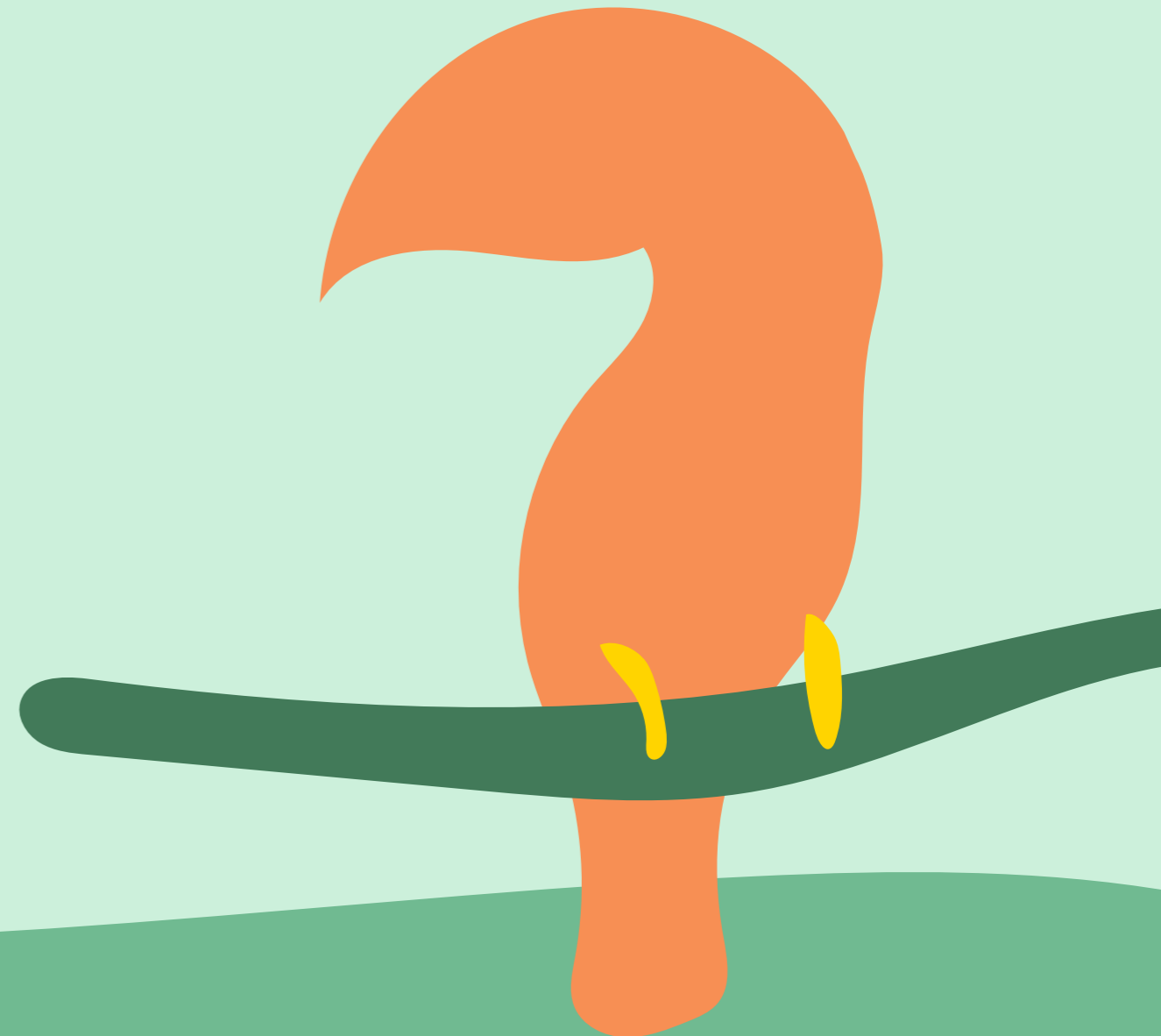
—On t'has ficat, Lumi?

La Lumi li parlava al Max perquè no tingués por, però ell no aconseguia veure-ho.

—Has vist al mandrós, Max?

—Sí. Li agrada penjar-se dels arbres.

—A mi també, Max!

AMÈRICA DEL SUD

SABIÉS QUE...

L'Amazonia es coneix com "el pulmó del món".

És la major regió tropical del planeta, amb una extensió de 7,4 milions de quilòmetres quadrats. En ella es troba el riu Amazones, que és el riu més llarg i més cabalós del món, amb els seus 7.020 quilòmetres.

El riu Amazones neix a la quebrada Apacheta (el Perú) i desemboca en l'oceà Atlàntic. Però fa 15 milions d'anys, fluïa cap a l'oceà Pacífic. No obstant això, amb la formació de la serralada dels Andes es va quedar sense sortida al mar.

AUSTRÀLIA

—On m'has portat avui, Lumi?

—Estem a Austràlia, Max. Aquí trobarem animals que no hi ha en altres llocs del món.

S'estava molt bé a Austràlia perquè no feia fred però tampoc feia calor. El paisatge era càlid i encara que no era un bosc tan verd com els anteriors que havien visitat, hi havia animals en llibertat, també.

—Són d'aquí els cangurs?

—Clar. Mira, jo em ficaré a la bossa d'un d'ells. Com si fos el seu bebè. Així aniré fent salts per tot arreu.

De sobte, un coala es va penjar del coll d'en Max.

—Però quin os és aquest? —va dir.

—No és un os, Max. És un coala. Pertany a la família dels marsupials. Però són molt esquerps. Ves amb compte.

—Perquè aquest coala és molt afectuós, Lumi. I molt suau.

—Segur que t'ha confós amb la seva mare!

La Lumi i en Max van riure. Però la veritat és que el coala era un animal tan bonic que al Max li hagués agradat que, en acabar el somni, hagués tornat a casa convertit en peluix per a dormir amb ell a les nits.

Quan li ho va dir a la Lumi, li va contestar una mica gelosa:

—No hi caben més peluixos al llit, Max.

AUSTRÀLIA

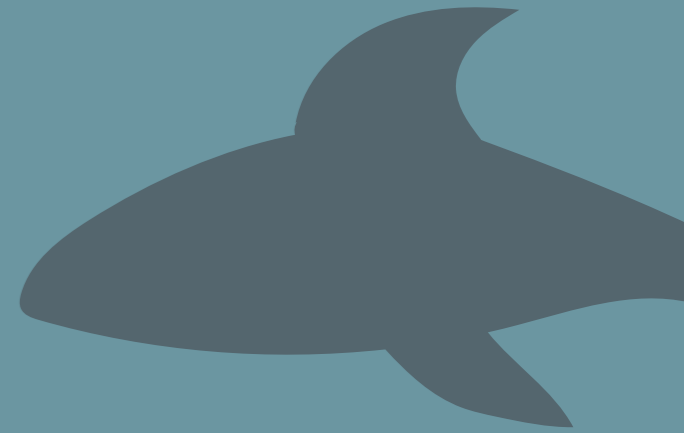
SABIES QUE...

A Austràlia es troba la Gran Barrera de Corall que té 344.400 quilòmetres quadrats de superfície i està compost per milers d'esculls i centenars d'illes.

És la llar de moltes espècies de peixos de colors, mol·luscos i estrelles de mar, juntament amb tortugues, dofins i taurons.

Els esculls de Corall tenen un valor incalculable per als ecosistemes marins perquè protegeixen les costes de l'erosió i de les onades. A més, són l'hàbitat de moltes espècies marines i contribueixen a reduir gasos d'efecte d'hivernacle.

La Gran Barrera de Corall d'Austràlia és tan gran que pot veure's fins i tot des de l'espai.

ANTÀRTIDA

Els pares d'en Max estaven feliços que el seu fill dormís tota la nit sense despertar-se i de no haver d'insistir perquè apagués la llum quan es ficava al llit. Però sentien curiositat per saber què havia passat perquè el seu fill hagués perdut la por a la foscor. Però per més que li preguntaven, en Max no els explicava el truc que utilitzava.

Quan es ficava al llit, li deia a la Lumi, que encara era la seva cuca de llum de peluix:

—On em portaràs avui?

Però la Lumi no li responia. Perquè només quan en Max tancava els ulls ben fort i apareixien les llums de colors, ella cobrava vida.

Així que en Max es va ficar al llit, va apagar la llum i va tancar fort els ulls, i de sobte van aparèixer la Lumi i ell en un paisatge blanc. Tan blanc que no podien mantenir els dos ulls oberts gaire estona.

—Aquí fa molt fred, Lumi.

—Clar, Max. Estem a l'Antàrtida! Tot el que ens envolta està gelat. Com els glaçons que posen a la beguda perquè estigui més fresca.

—Aquests glaçons són enormes.

—No són glaçons, Max. Es diuen glaceres.

Era difícil moure les cames amb el fred que feia, però en Max tampoc podia asseure's perquè tot estava gelat. De sobte, no aconseguia trobar a la Lumi i la va cridar fort.

—Lumi!

La seva veu va sonar repetida diverses vegades: Lumi, Lumi, Lumi.

—No cridis, Max. Les glaceres poden esfondrar-se amb un so molt fort.

—On ets?

—Sóc aquí, entre els pingüins. Com que són negres i blancs, com jo, no aconsegueixes veure'm, je, je. Mira que graciosos són. Tenen una manera de caminar molt divertida. Tu que pots, prova d'enganxar els braços al cos i caminar sense aixecar els peus del terra.

En Max ho va provar, però va relliscar i va caure contra el terra.

—No és tan fàcil caminar com ells, Lumi!

ANTÀRTIDA

SABIES QUE...

A l'Antàrtida hi ha moltes glaceres. Les glaceres són molt importants perquè actuen com a reserves d'aigua. Una glacera és una massa de gel comprimida que es forma durant milers d'anys i és molt important pel cicle de l'aigua. A causa de l'escalfament global, la superfície de les glaceres s'està reduint i això suposaria un problema, perquè les glaceres es fondrien i pujaria el nivell de la mar, o hi hauria menys aigua dolça.

ÀSIA

—Avui vull que anem a un lloc més calentó, Lumi. T'ho dic abans de tancar els ulls.

Quan van aparèixer les llums de colors, i la Lumi i en Max van entrar al túnel, es van emportar un esglai.

A l'altre costat hi havia un drac amb el cap vermell i la boca oberta. Tenia moltes dents, i en Max va pensar que el millor era tornar a ficar-se al túnel i tornar a la seva habitació fosca. Però la Lumi el va convèncer.

—No t'adones que és un drac de mentida? Mira. Ho manegen diversos nens amb uns pals enganxats al seu cos i al seu cap.

Tothom allà estava celebrant i ballant. Hi havia molta gent pel carrer.

—Hi ha unes cases molt estranyes aquí. Les teulades semblen vaixells.

—Això són temples. Estem a la Xina, Max. Mira quantes lletres hi ha escrites a la paret.

—Però no sabem parlar xinès, així que no entenem el que hi diu.

—No importa, Max. No fa falta saber idiomes per a viatjar pel món.

Caminaven pel carrer, entre la gent, i de sobte la Lumi va dir:

—Et faria il·lusió portar el drac. Acostem-nos-hi, t'hi acompanyo!

—No t'has adonat que hi ha una olor diferent aquí, Lumi?

—Clar. Això és perquè utilitzen moltes espècies per a cuinar que tenen olors molt fortes. Però el menjar està deliciós. T'ho asseguro.

La Lumi va aconseguir arribar fins al drac i en Max va agafar un dels pals. Va estar ballant i movent el drac, fins que es va despertar.

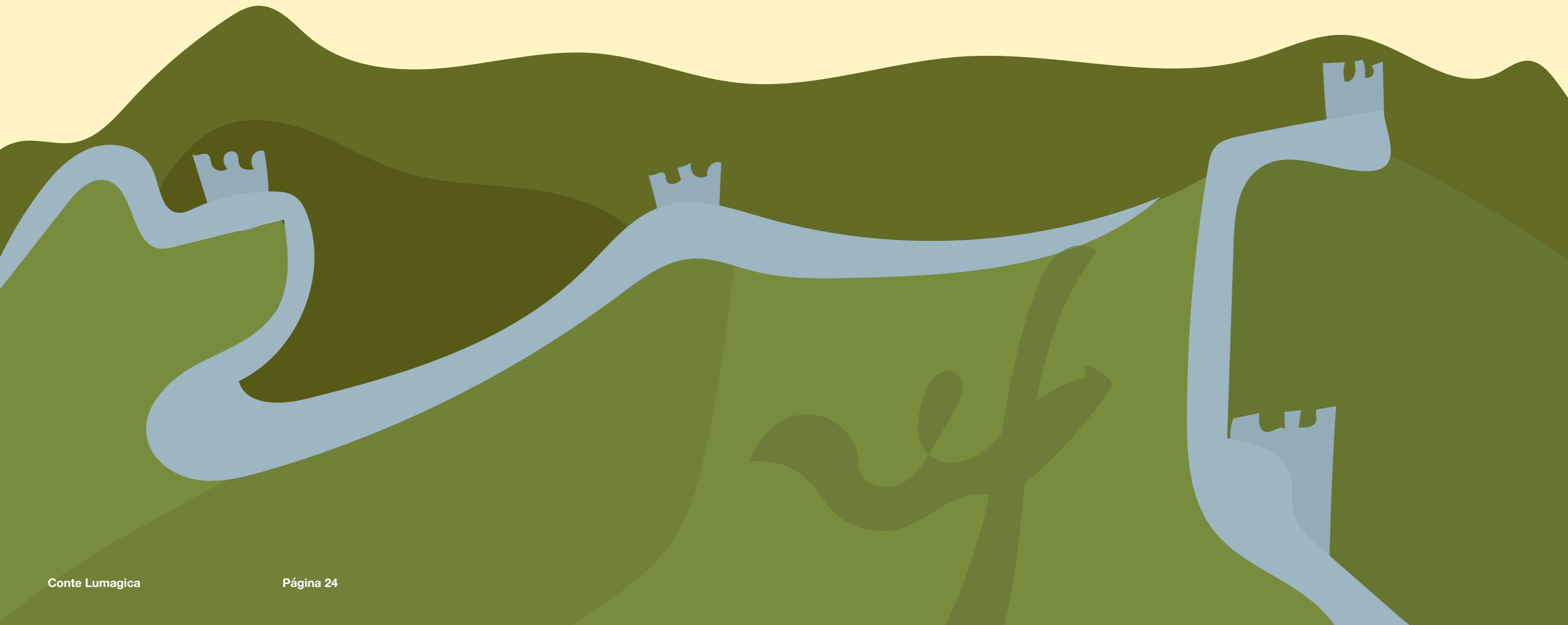
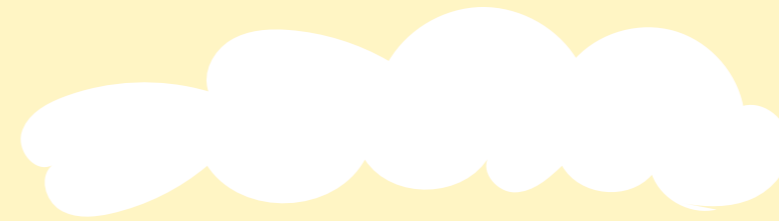
ÀSIA

SABIES QUE...

A la Xina es troba la Gran Muralla, que mesura 21.200 quilòmetres, i es va construir per a protegir la frontera nord de l'Imperi xinès. Té 8 metres d'altura i cada 800 metres hi ha torres de vigilància.

Es va construir al llarg de diferents èpoques, des del segle III a.c. fins al segle XVIII. Es van trigar 200 anys a acabar-la. És considerada la major obra d'enginyeria del món.

La Gran Muralla està construïda, sobretot, amb pedra calcària. Encara que hi ha trams en els quals es va utilitzar granit, fang o maó cuit.

ÀFRICA

- Aquí fa molta calor, Lumi! On som avui?
- Hem vingut a l'Àfrica.
- Quin bé! Veurem les piràmides d'Egipte?

La Lumi va continuar caminant per la sorra. No hi havia edificis, ni cotxes. Només es veia el sol, que escalfava molt fort. Al Max li va semblar que no havia vist el sol mai tan a prop com llavors.

- Estem al desert?
- No, Max. Estem a la Sabana. Aquí veurem els animals més impressionants del món.
- Els elefants?

La Lumi va assenyalar cap a la llunyania perquè mirés un ramat d'elefants. Amb la distància, semblaven petits. Però si haguessin estat a prop, els haurien vist enormes.

- Espero que no vagis a jugar amb cap animal, Lumi.
- M'agradaria pujar al coll de la girafa per a tirar-me com si fos un tobogan. Perquè tenen el coll molt alt. Però em fa por que em vegin els lleons i vulguin menjar-me.
- Tens por, Lumi?
- Els lleons sí que em fan por, Max. Són molt grans i tenen unes dents enormes.

ÀFRICA

SABIES QUE...

El desert del Sàhara és el desert més gran del món. Ocupa 9.065.000 quilòmetres quadrats, és a dir, gairebé tota la zona d'Àfrica del Nord, i és gairebé tan gran com els Estats Units o la Xina.

Al desert del Sàhara es pot trobar la Rosa de Jericó. És una planta que quan s'asseca, les seves branques es contreen i poden romandre tancades durant molts anys. Si tornen a trobar aigua i humitat, reprenen el seu format original.

LAPÒNIA

La mare del Max li va fer un petó, però ell es va fer l'adormit. Estava esperant impacient el moment en què tornessin a aparèixer les llums de colors i el túnel. Va tancar ben fort els ulls i va abraçar a la Lumi per viatjar de nou.

—Avui visitarem Europa, Max. Vols anar a algun lloc especialment?

—Sí, Lumi. Hi ha un lloc on m'agradaria molt anar.

—Diga'm on i hi anirem.

—A la casa del Pare Noel!

—Quina bona idea, Max! Anirem a Lapònia. Jo també tinc ganes de veure-ho.

La Lumi i en Max van arribar a Lapònia. Allà hi havia la casa del Pare Noel. Però feia molt de fred. Tot estava nevat.

—Potser per aquí hi ha en Rudolf, el ren. El buscarem!

En Max va colpejar a la porta de la casa i va entrar. Allà hi havia el Pare Noel, assegut en la seva butaca al costat de la xemeneia.

—Què calentó s'està aquí —va dir en Max.

Tot i que encara faltaven alguns mesos perquè arribés el Nadal, el Pare Noel ja havia rebut cartes i les estava llegint.

—Hi ha nens que demanen coses als seus pares i els diuen que me les demanin a mi quan jo vagi a visitar-los —li va explicar el Pare Noel—. Tu has vingut a portar la teva carta tan aviat?

—No. Jo només estic viatjant. Volia conèixer la casa on vius.

—Perfecte. Llavors enguany et portaré una sorpresa, perquè quan despertis, et posis molt content.

—Gràcies, Pare Noel. Però ara m'agrada molt dormir perquè vaig viatjant amb la Lumi a molts llocs. Sempre et demanava, a més dels regals, que desaparegués la meva por a la foscor. Però he descobert que puc aconseguir-ho jo sol, pensant en les llums quan em quedo a les fosques. És un truc que em va donar la meva àvia.

—La teva àvia és una dona molt llesta. I me n'alegro que hakis descobert que tu només havies de vèncer aquesta por.

La Lumi no va trobar a en Rudolf, el ren, però s'ho va passar pipa jugant amb els altres rens que hi havia per allà.

GROENLÀNDIA

SABIES QUE...

A Europa es troba l'illa més gran de tot el món, Groenlàndia.

El 84% de la seva superfície està coberta de gel i la seva capital és Nuuk.

Allà és on viuen els esquimals, que durant l'època de caça hivernal fan servir l'iglú per viure (que en la seva llengua significa "casa") i que el poden construir on el necessitin amb el gel cada lloc.

